

Millioner Kr. og, vel at mærke, ikke udførte i saa langt et Tidrum som det, jeg nu har nævnt, og som er tænkt i Flertallets Forslag, men Udførelsen var ganske overladt til Regjeringens Bestemmelse i Henseende til Liden. Flertallets Forslag gaar kun ud paa at binde den lovgivende Myndighed og Regjeringen for et Tidrum af 5 Aar og til en Udgift af 9 Millioner Kr., mere overlader til Fremtiden, overlader ogsaa til dette Thing's senere Overveelse, naar de andre Arbejder skulle udføres, og hvilke Summer der i hvert Givet Veiblik tør og bør anvendes derpaa. Den Gang var man mindre betænkelig; den Gang overlod man det ganske til Regjeringen, naar den vilde anvende disse 26 Millioner. Jeg vil ogsaa minde ærede Medlemmer om, hvorledes det gik i Samlingen 1867—68. Da indkom der fra Regjeringen et Forslag om at anlægge en Bane fra Standerborg til Silkeborg og en Bane gennem Bendtslyst; det var i alt ca. 14 Mil Bane. Svad skete da ved Behandlingen af Forslaget i dette Thing? Der fik Forslaget et Paahæng af 16 Mil Bane; det fik et Paahæng af hele Vest- og Sydbanen. Regjeringens Forslag gik ud paa en Udgift af 14 Millioner Kr., og fra dette Thing gik Forslaget tilbage til Regjeringen med en Bevilling af 30 Millioner Kr. Den ærede Forslagsstiller var ganske vist den Gang ikke Medlem af Thinget, men jeg antager, at han har saamegen Agtelse for Traditionen, at han vil lade nogle af sine Betænkneligheder ved Omfanget af Flertallets Forslag svinde lige over for disse Kjendsgjerninger. Jeg kan derfor heller ikke antage, at den Tængstelse, det ærede Medlem har følt ved at se den foreliggende Betænkning, skulde kunne blive en Grund til at vise Sagen tilbage til os i Udvalget, forat vi kunne tage den under fornyet Overveelse. Den ærede Forslagsstiller anførte dernæst det imod at gaa videre i Sagens Behandling, at, som han udtrykte sig, Liden var ikke kommen. Han fastede ved denne Leilighed, forekom det mig, et vidt Blik ud over den store europæiske, politiske Horizont og lod fremskint, at der paa den truede saa Mangt og Meget, som maatte stemme os til Forsigtighed med Hensyn til de Udgifter, vi i den nærmeste Fremtid gik til at bevilge. Jeg vilde meget have ønsket, at det ærede Medlem ved en anden Leilighed havde kastet det samme Blik ud over den politiske Horizont og deraf havde fundet sig foranlediget til at være med til at bevilge Udgifter i en anden Retning, som kunde have gjort, at vi med større Tryghed kunde se Fremtiden imøde. Men da meldte det ærede Medlem sig ikke. Jeg skulde for mit Vedkommende meget gjerne have ladet de Dnster, der havde fundet Udtryk her i Flertallets Betænkning, rolig ligge, hvis vi havde anvendt de i Statskassen værende store Midler paa en saadan Maade, at vor hele politiske Eksistens under de nuværende Forhold havde været mere betrygget; men det har det

ærede Medlem og hans Parti ikke villet, og Følgen deraf er bleven, at vi have — jeg bruger et Udtryk, som er brugt mange Gange i denne Sal — en bugnende Statskasse, at vi have Midler, som man gjentagne Gange her i denne Sal har beklaget, at man ikke kunde finde en passende Anvendelse for. Det forekommer mig derfor, at Tidspunktet er slet ikke uheldigt valgt for at skride til den Slags Arbejder, og jeg finder, at det ogsaa maa være det ærede Medlem ret behageligt at kunne anvende Midler i denne Retning, thi ellers kan jeg oprigtigt talt ikke forstaa, hvorfor han for nogen Tid siden var ivrig for af Statskassen at bevilge en hel Million mere, end Regjeringen havde forlangt, til de Fattiges Kasse trindt om i Landet. Var det ikke — maa jeg spørge — lebet af den Betragtning, at det kunde være ønskeligt, at man fandt Besskjæftigelse for de mange ledige Hænder, som man siger for Liden findes her i Landet? Jeg stemte nu ikke for denne Bevilling, men jeg kritiserer ogsaa kun det ærede Medlems Standpunkt i denne Sag, idet jeg maa mene, at han absolut maa være af den Formening, at der er stor Arbeidsløshed i Landet, og derfor maa finde det forunderligt af ham nu at sige, at Liden ikke er kommen til at foretage saadanne større offentlige Arbejder. Det ærede Medlem stemte ogsaa for Bevilling af den anden Million; hvorfor vil han da ikke nu lade Staten gjøre det Samme, som han har været med til at tilskynde Regjeringen til at opfordre Kommunerne til at gjøre. Jeg kan derfor heller ikke tro, at den Omstændighed, at Tidspunktet ikke skulde være kommet til at foretage Arbejder af den Natur, her er Tale om, kan være den egentlige Grund, hvorfor det ærede Medlem vil have Sagen viist tilbage til Udvalget. Saa sagde det ærede Medlem: Ved at gennemlæse denne Betænkning er der dog mange Spørgsmaal, som henstaa uløste, der er mange Ting, som kræve en næiere Drøftelse, en yderligere Erfaring, jeg kan ikke erhverve mig en bestemt Overbevisning netop med Hensyn til flere af de Spørgsmaal, som her opstaa, og som her omhandles. Han sigtede stensynlig derved til Ting, som allerede ere berørte i den foreliggende Betænkning f. Ex. til Spørgsmaalet om Valget af smalsporede eller bredsporede Baner. Han henviste os til et Skrift, der er omdelt paa vore Pladser, og sigtede altsaa ogsaa til Spørgsmaalet, om man ikke kunde etablere en Forbindelse i forskjellige af Landets Egne ved Anvendelse af det af Hr. Roman opfundne System for Sporvogne, og han sigtede endvidere, antager jeg, til en nærmere Drøftelse og Afgjørelse af Spørgsmaalet om Valget imellem en svarere og en lettere Bgning af vore fremtidige Jernbaner. Jeg kan ikke lade være i Anledning af denne Del af den ærede Forslagsstiller's Foredrag at komme lidt nærmere ind paa de Spørgsmaal, som jeg antager, han har sigtet til, men, som jeg iøvrigt maa bemærke,